Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 227 421 van 14 oktober 2019
in de zaak RvV X / IX

In zake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat D. GEENS**
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de stad ANTWERPEN, vertegenwoordigd door de burgemeester.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Hongaarse nationaliteit te zijn, op 21 mei 2019 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de stad Antwerpen van 25 april 2019, tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 juni 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 juli 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. GEENS, die verschijnt voor verzoekster en van advocaat T. BRICOUT, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor verweerder.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster verklaart van Hongaarse nationaliteit te zijn, geboren te N. (Hongarije) in 1989.

Op 14 oktober 2016 diende verzoekster een aanvraag voor een verklaring van inschrijving in, in haar hoedanigheid van zelfstandige.

Op 16 mei 2017 werd verzoekster in het bezit gesteld van een E-kaart.

Op 15 maart 2018 werd verzoekster uitgenodigd om nieuwe documenten voor te leggen teneinde haar zelfstandige activiteiten te bewijzen of andere bestaansmiddelen. Verzoekster legde daarbij een bewijs voor van deelname aan een cursus maatschappelijke oriëntatie, een inschrijvingsbewijs bij de VDAB,

een inschrijvingsformulier voor Nederlandse taallessen en een attest van het OCMW dat ze geen steun ontvangt.

Op 4 mei 2018 beëindigde de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie een het recht op verblijf van meer dan 3 maanden, zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21).

Op 26 februari 2019 nam de stad Antwerpen de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20) waarin verzoekster werd verzocht om bijkomende documenten in het licht van een reële kans op tewerkstelling over te maken binnen de termijn van een maand. Deze beslissing werd aangetekend verstuurd naar verzoekster.

Op 7 november 2018 diende verzoekster een aanvraag voor een verklaring van inschrijving in, ditmaal in de hoedanigheid van werkzoekende (bijlage 19).

Op 25 april 2019 weigerde de gemachtigde van de burgemeester het verblijf van meer dan drie maanden zonder BGV (bijlage 20).

Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

"Beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten

In uitvoering van artikel 51 § 1, eerste lid van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag voor een verklaring tot inschrijving, die op 07/11/2018 werd ingediend door:

Naam: T.
Voornaam: A.
Nationaliteit: Hongarije (Rep.)
Geboortedatum: […]1989
Geboorteplaats: N., Hongarije (Rep.)
Identificatienummer in het Rijksregister: […]
Verblijvende te / ~~verklaart te verblijven te~~: […$
om de volgende reden geweigerd:

Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden als burger van de Unie: betrokkene bewees weliswaar ingeschreven te zijn bij de bevoegde dienst voor arbeidsbemiddeling maar maakte geen enkel bewijs over aangaande de reële kans op tewerkstelling (art.50, §2, 3°). Betrokkene kan evenmin de inschrijving genieten als werknemer gezien hij/zij geen enkel bewijs ter staving van zijn/haar hoedanigheid als werknemer heeft overgemaakt (art.50,§2,1°)."

2. Onderzoek van het beroep

In haar tweede middel voert verzoekster de schending aan van artikel 40 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 50, § 2, 3° en 51 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het Vreemdelingenbesluit), van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Ze licht dit middel toe als volgt:

"1. Door verzoekster werd op 7 november 2018 een aanvraag tot machtiging van verblijf ingediend als werkzoekende Unieburger (stuk 3). In de bestreden beslissing van 25 april 2019 wordt de aanvraag echter geweigerd omdat verzoekster niet zou voldaan "aan de voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden als burger van de Unie" (stuk 1).

In de bestreden beslissing van 25 april 2019 wordt aangehaald dat de gemachtigde van de burgemeester handelt "in uitvoering van artikel 51 §1, eerste lid van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingenwet".

Dit artikel stelt als volgt: "[…]

2. Uit artikel 51, §1, eerste en tweede lid van het Vreemdelingenbesluit blijkt dat, indien zou worden geoordeeld dat niet alle vereiste bewijsstukken werden overgelegd binnen een termijn van drie maanden door verzoekster, een beslissing wordt genomen tot weigering van de aanvraag zonder bevel om het grondgebied te verlaten (een bijlage 20) en dat verzoekster een bijkomende termijn krijgt van één maand om de vereiste documenten over te maken.

Door verzoekster werd op 7 november 2018 een aanvraag tot machtiging van verblijf ingediend als werkzoekende Unieburger (stuk 3).

Derhalve diende zij binnen drie maanden (tot 7 februari 2019) de vereiste documenten over te maken.

Het blijkt echter niet dat een beslissing werd genomen tot weigering van de aanvraag zonder bevel om het grondgebied te verlaten (een bijlage 20) en dat verzoekster een bijkomende termijn krijgt van één maand om de vereiste documenten over te maken.

De bestreden beslissing bevat een definitieve weigering van de aanvraag.

De verwerende partij dient daarom aan te tonen dat de mogelijkheid werd gebonden aan verzoekster om, binnen een termijn van één maand, de ontbrekende documenten over te maken. In het tegengestelde geval wordt artikel 51, §1 van het Vreemdelingenbesluit geschonden.

3. In de beslissing van 25 april 2019 wordt gesteld dat verzoekster "geen enkel bewijs" zou hebben overgemaakt "aangaande de reële kans op tewerkstelling", ondanks dat zij wel bewees te zijn ingeschreven "bij de bevoegde dienst voor arbeidsbemiddeling".

Verzoekster betwist echter dat zij dergelijke documenten (bewijzen) niet zou hebben overgemaakt.

Verzoekster stelt dat zij volgende documenten heeft overgemaakt aan de verwerende partij voor 7 februari 2019 (d.w.z. binnen de drie maanden na haar aanvraag als werkzoekende Unieburger van 7 november 2018):

- Twee uitnodigingen van de VDAB met als opschrift "Afspraak-Gesprek: Zoektocht naar werk", dd. 13.12.2018 en 31.01.2019;
- Bevestiging van een sollicitatie per e-mail dd. 06.11.2018;
- Een inschrijvingsbewijs van de VDAB dd. 23.11.2018;
- Een verklaring van mevrouw Britt Wuyts in verband met de begeleiding van verzoekster bij de VDAB dd. 01.02.2019;
- Een overeenkomst tot doorverwijzing dd. 01.02.2019.

Deze stukken zijn gebundeld onder stuk 5.

De verwerende partij geeft in de bestreden beslissing zelf aan kennis te hebben genomen van het bewijs dat zij werd ingeschreven "bij de bevoegde dienst voor arbeidsbemiddeling". Een dergelijk bewijs werd door verzoekster overgemaakt (het inschrijvingsbewijs van de VDAB dd. 23.11.2018) nadat zij haar aanvraag op 7 februari 2019 had ingediend. Dit bewijs werd nog niet overgemaakt op het moment dat zij haar aanvraag had ingediend (zie stuk 3).

Door verzoekster werden derhalve de nodige bewijzen overgemaakt dat zij, als werkzoekende Unieburger, is ingeschreven bij de bevoegde dienst voor arbeidsvoorziening en dat er sprake is van een reële kans om te worden tewerkgesteld waarbij rekening wordt gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de betrokkene, zoals behaalde diploma's, eventuele gevolgde of voorziene beroepsopleidingen, en duur van de werkloosheid. De persoonlijke omstandigheden van verzoekster blijken onder meer uit de verklaring van mevrouw B. W. in verband met de begeleiding van verzoekster bij de VDAB van 1 februari 2019.

De verwerende partij stelt hierdoor ten onrechte dat niet voldaan zou zijn aan de vereisten van artikel 50, §2, 3° van het Vreemdelingenbesluit.

Artikel 50, §2, 3° van het Vreemdelingenbesluit stelt als volgt: " […]".

De nodige documenten werden door verzoekster overgemaakt, zoals hierboven uiteengezet.

Het recht op een verblijf van meer dan drie maanden, zoals gewaarborgd door artikel 40 van de Vreemdelingenwet, werd hierdoor ten onrechte aan verzoekster geweigerd.

De bestreden beslissing schendt hierdoor tevens artikel 50, §2, 3° van het Vreemdelingenbesluit samengelezen met het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsverplichting."

Verzoekster wijst in het tweede middel op het bepaalde in artikel 51, § 1 van het Vreemdelingenbesluit en artikel 50, § 2, 3° van het Vreemdelingenbesluit.

Artikel 51, § 1 van het Vreemdelingenbesluit luidt als volgt:

"§ 1
"Indien een burger van de Unie niet alle vereiste bewijsstukken overlegt binnen drie maanden na de indiening van zijn aanvraag voor een verklaring van inschrijving, weigert de burgemeester of zijn gemachtigde de aanvraag, zonder hem het bevel te geven om het grondgebied te verlaten, door middel van een document overeenkomstig het model van bijlage 20.
In dit geval beschikt de burger van de Unie over een bijkomende termijn van een maand om de vereiste documenten over te leggen. Deze bijkomende termijn van een maand begint te lopen vanaf de kennisgeving van de in het eerste lid bedoelde bijlage 20.
Indien de burger van de Unie nog altijd niet beschikt over de vereiste documenten binnen de bijkomende termijn van een maand bedoeld in het eerste lid, weigert de burgemeester of zijn gemachtigde de aanvraag en geeft hij hem, zo nodig, het bevel om het grondgebied te verlaten door middel van een document overeenkomstig het model van bijlage 20.
Indien de burger van de Unie de vereiste documenten overlegt binnen de termijn van drie maanden, eventueel verlengd met een maand, stuurt de burgemeester of zijn gemachtigde de aanvraag onmiddellijk door aan de gemachtigde van de Minister, behalve indien het recht op verblijf onmiddellijk aan de burger van de Unie is toegekend conform § 3."

Artikel 50, § 2, 3° van het Vreemdelingenbesluit luidt als volgt:

"§ 2
"Bij de aanvraag of ten laatste binnen de drie maanden na de aanvraag dient de burger van de Unie naargelang het geval de volgende documenten over te maken:
[…];
3° werkzoekende:
a) een inschrijving bij de bevoegde dienst voor arbeidsvoorziening of kopieën van sollicitatiebrieven; en
b) het bewijs van de reële kans om te worden aangesteld waarbij rekening wordt gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de betrokkene, zoals behaalde diploma's, eventuele gevolgde of voorziene beroepsopleidingen, en duur van de werkloosheid;"

Verzoekster wijst erop dat de gemachtigde van de burgemeester stelt dat zij geen enkel bewijs heeft overgemaakt aangaande de reële kans op tewerkstelling. Zij meent evenwel dat zij wel dergelijke documenten heeft overgemaakt. Verzoekster somt vervolgens de documenten op die zij heeft overgemaakt aan de gemachtigde van de burgemeester binnen de drie maanden na haar aanvraag van 7 november 2018 als werkzoekende unieburger. Verzoekster vervolgt dat zij het bewijs heeft voorgelegd ingeschreven te zijn bij de bevoegde dienst voor arbeidsbemiddeling en eveneens bewijs dat er sprake is van een reële kans om te worden tewerkgesteld waarbij rekening wordt gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de betrokkene. Ze stelt dat haar persoonlijke omstandigheden onder meer blijken uit de verklaring van Mw. B.W. in verband met haar begeleiding bij de VDAB. Daarom is verzoekster van oordeel dat ten onrechte is vastgesteld dat niet voldaan is aan de vereisten van artikel 50, § 2, 3° van het Vreemdelingenbesluit en dat deze bepaling van het Vreemdelingenbesluit is geschonden.

De Raad stelt vast dat niet is betwist dat door verzoekster naar aanleiding van haar aanvraag als werkzoekende volgende documenten werden overgemaakt:

- Een inschrijvingsbewijs van de VDAB van 23 november 2018
- Bevestiging van een sollicitatie per e-mail van 6 november 2018

- Een verklaring van mevrouw B. W. in verband met de begeleiding van verzoekster bij de VDAB van 1 februari 2019
- Een overeenkomst tot doorverwijzing van 1 februari 2019
- Twee uitnodigingen van de VDAB met als opschrift “Afspraak-Gesprek: Zoektocht naar werk”, van 13 december 2018 en van 31 januari 2019.

Dit blijkt ook uit het administratief dossier.

Zoals blijkt uit artikel 52, § 2, 3° van het Vreemdelingenbesluit moet een werkzoekende onder punt a) een inschrijving bij de bevoegde dienst voor arbeidsvoorziening of kopieën van sollicitatiebrieven voorleggen. Het is thans niet betwist door de gemachtigde van de burgemeester dat dit is voorgelegd. Er liggen immers een inschrijvingsbewijs van de VDAB van 23 november 2018 en een bevestiging van een sollicitatie per e-mail van 6 november 2018 (stukken 1 en 2) voor. Daarnaast vereist het voormelde artikel onder b) dat ook het bewijs van de reële kans om te worden aangesteld, wordt voorgelegd waarbij rekening wordt gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de betrokkene, zoals behaalde diploma's, eventuele gevolgde of voorziene beroepsopleidingen, en duur van de werkloosheid. Verzoekster verwijst daarbij naar de verklaring van mevrouw B.W. in verband met haar begeleiding die specifiek betrekking heeft op haar persoonlijke omstandigheden. Daarnaast blijken ook nog twee andere stukken in dit kader te zijn voorgelegd, nl. de doorverwijzingsovereenkomst van 1 februari 2019 en de twee uitnodigingen van de VDAB (stukken 3 tot 5).

De Raad volgt verzoekster in casu dan ook dat niet kan gesteld worden dat “geen enkel stuk” aangaande de reële kans op tewerkstelling werd voorgelegd. De bevoegdheid van de burgemeester of zijn gemachtigde blijkens artikel 51, § 1 van het Vreemdelingenbesluit gaat immers niet verder dan nagaan of al dan niet de vereiste bewijsstukken zijn overgelegd binnen een bepaalde termijn na de indiening van de aanvraag voor een verklaring van inschrijving. Indien niet alle vereiste stukken zijn voorgelegd, weigert hij de aanvraag. Deze bevoegdheid van de burgemeester of zijn gemachtigde reikt echter niet verder dan vaststellen of er stukken zijn voorgelegd die niet van alle pertinentie ontdaan zijn om in casu een reële kans op tewerkstelling van verzoekster aan te tonen. In casu kan de gemachtigde van de burgemeester niet op redelijke wijze stellen dat de stukken 3 tot 5 geen enkele pertinentie hebben in het kader van de reële kans op tewerkstelling, en dus dat er “geen enkel” bewijs is overgemaakt aangaande de reële kans op tewerkstelling.

Ten overvloede merkt de Raad wel op dat de inhoudelijke beoordeling of die voorgelegde stukken werkelijk een reële kans op tewerkstelling aannemelijk maken, niet toekomt aan de burgemeester of zijn gemachtigde, maar wel aan de gemachtigde van de minister (of de Dienst Vreemdelingenzaken) zoals blijkt uit artikel 51, § 1, laatste lid van het Vreemdelingenbesluit.

Een schending van artikel 50, § 2, 3° van het Vreemdelingenbesluit wordt in de aangegeven mate aangenomen.

Zoals supra aangehaald betwist verweerder in de nota niet dat de voormelde stukken werden neergelegd. De Raad volgt in casu niet dat niets werd voorgelegd in het licht van de vereiste van een reële kans op tewerkstelling. Verweerder stelt in de nota dat het loutere feit dat verzoekster meent dat uit die stukken een reële kans op tewerkstelling blijkt, geen afbreuk doet aan de bestreden beslissing. De Raad stipt evenwel aan dat de vraag of uit die stukken werkelijk een reële kans op tewerkstelling blijkt, een inhoudelijke beoordeling vergt, die enkel toekomt aan de gemachtigde van de minister. Verweerder stipt terecht aan dat de Raad enkel onderzoekt of de gemachtigde van de burgemeester in redelijkheid is kunnen komen tot de door hem gedane vaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn welke met die vaststelling onverenigbaar zijn. De Raad is echter supra tot de vaststelling gekomen dat er uit het dossier blijkt dat verzoekster inderdaad naast de stukken 1 en 2 die enkel op punt “a)” van artikel 50, § 2, 3° van het Vreemdelingenbesluit betrekking hebben, ook stukken 3, 4 en 5 heeft voorgelegd die op punt “b” betrekking hebben. Bijgevolg zijn er in het dossier gegevens die onverenigbaar zijn met de vaststelling dat er “geen enkel” bewijs is voorgelegd in het licht van artikel 50, § 2, 3°, b van het Vreemdelingenbesluit. Waar verweerder in de nota verder overgaat tot een inhoudelijke beoordeling van een van die stukken, met name van de verklaring van Mw. B.W., herhaalt de Raad dat die beoordeling noch aan de Raad, noch aan verweerder in de nota toekomt doch enkel aan de gemachtigde van de minister.

De opmerkingen in de nota doen geen afbreuk aan het voorgaande.

Dit onderdeel van het tweede middel is gegrond.

3. Korte debatten

Verzoekster heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door verweerder.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de stad Antwerpen van 25 april 2019, tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien oktober tweeduizend negentien door:

mevr. A. MAES,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. M. DENYS,	griffier.
De griffier,	De voorzitter,
M. DENYS	A. MAES